

Arrest

nr. 266 246 van 4 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, S. M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger afkomstig uit Abkhazië, geboren op (...). U bent gehuwd met So. S. (...) (°(...), CGVS (...), O.V. (...)), samen hebben jullie drie kinderen: O. M. (...) (°(...)), Z. M. (...) (°(...)) en M. M. (...) (°(...)). Uw gezin bevindt zich bij u in België.

U groeide op in Abkhazië en nam ook deel aan de oorlog daar, samen met de vader van I. Al. (...), die later bekend politicus zou worden. In 1993 vluchtte u naar Tbilisi. In 2003 of 2004 huwde u met So. (...), jullie vestigden zich in het dorp Vedidkari, regio Martvili, waar u zich politiek engageerde. Wegens uw

connectie met Al. (...) en andere veteranen sloot u zich in 2011 aan bij de partij van de Vrije Democraten die Al. (...) opgericht had. In 2012 werd u aangesteld als hoofdcoördinator van de partij in de regio Martvili, u moest campagne voeren en enquêtes afnemen van de lokale bevolking. Echter, al gauw ondervond u bedreigingen wegens uw politieke engagement.

In augustus 2012 vond de eerste gewelddadige bedreiging plaats tijdens het doopfeest van uw dochter. Toen het feest afgelopen was en u dronken lag te slapen, kwam Z. G. (...) naar uw huis, samen met enkele compagnons. G. (...) was toenmalig voorzitter van de gemeenteraad en partijlid van United National Movement (UNM), erg gekant tegen uw politieke engagement. G. (...) wilde het huis binnendringen en bij het tumult sloeg de metalen deur tegen het hoofd van So. (...) waardoor zij een hoofdletsel opliep. De burens verjoegen G. (...) en zijn kompanen. So. (...) bleek een ernstig blijvend hoofdletsel opgelopen te hebben waardoor ze tot op heden chronische hoofdpijn en geheugenverlies ondervindt.

Op 2 oktober 2012 werd u zonder geldige reden gearresteerd door de politie van Martvili. Onder meer dankzij de tussenkomst van Al. (...) werd u weer vrijgelaten.

Van september 2013 tot november 2015 werkte u als hoofd van de afdeling logistiek en infrastructuur voor het Ministerie van Defensie in Senaki. U had 153 personeelsleden onder zich en stond onder meer in voor loodgieters, elektriciens, onderhoud, en dit voor de steden Senaki en Zugdidi. U kon deze positie bekomen mede dankzij uw connectie met Al. (...), toenmalig minister van Defensie. Toen Al. (...) in 2015 zelf ontslagen werd, werd ook u onder druk gezet om ontslag te nemen, wat u weigerde. Uiteindelijk werd u onder het mom van het inkrimpen van het aantal werknemers alsnog ontslagen. U vocht uw ontslag aan omdat het politiek gelinkt was, maar kreeg hiervoor geen gehoor.

Gedurende uw werk voor Defensie mocht u niet politiek actief zijn, maar na uw ontslag hervatte u uw politieke engagement. U stelde zich verkiesbaar voor de lokale verkiezingen van oktober 2017. Uw politieke partij, de Vrije Democraten, voerde een boycot uit en onthield zich van de verkiezingen, waardoor u besloot om u als individu bij op de lijst van politici D. L. (...) en K. K. (...) te zetten. Naar aanleiding van deze verkiezingen voerde u opnieuw campagne en klaagde u onder andere corruptie aan door de burgemeester van Martvili, A. Gr. (...).

Door uw politieke campagnevoering ondervond u op 10 augustus 2017 een tweede gewelddadige bedreiging. U vierde de verjaardag van uw zoon op het strand van Kobuleti samen met enkele vrienden en familieleden. Kort voor jullie gingen vertrekken nam u nog een duik in de zee. Toen u uit het water kwam werd u plots aangesproken door drie mannen. Ze vroegen u om uw kandidatuur in te trekken of te wisselen van partij en Georgian Dream te vertegenwoordigen. U weigerde dit, waarop u in het gezicht geslagen werd. U viel op de grond, omstanders begonnen te roepen en uw vrienden probeerden uw aanvallers te achtervolgen. U was ernstig gewond aan uw oog en moest naar het ziekenhuis. U werd geopereerd in het ziekenhuis van Tbilisi maar behield ernstige blijvende schade aan uw oog. Na dit incident kon u wegens de problemen aan uw oog uw politieke campagne niet goed uitvoeren en werd u niet verkozen. U ging wel nog naar politieke bijeenkomsten waar u zich openlijk uitsprak tegen het huidige lokale bestuur en waarbij u corruptie bleef aankaarten.

Vanaf 2012 tot uw vertrek uit Georgië in mei 2018 ondervond u ook doorlopend mondelinge bedreigingen die u rechtstreeks of via kennissen uit het politieke milieu meegedeeld worden. U werd onder meer bedreigd door A. Gr. (...) (burgemeester van Martvili), L. Su. (...) (vertegenwoordiger van Georgian Dream), diens broer D. Su. (...) (ondervoorzitter van burgemeester Gr. (...)), Z. G. (...) (vertegenwoordiger van UNM, voorzitter van de gemeenteraad in Martvili), een politiehoofd met roepnaam An. (...), en A. B. (...) (hoofd van de politie van een onderafdeling in uw regio).

Bedreigingen van UNM zijn enigszins geluwd sinds UNM in 2013 niet meer de overmacht heeft. U ontving wel nog steeds de boodschap van G. (...) dat u uw politieke activiteiten moet stopzetten, dat u het land moet verlaten en dat u gearresteerd kan worden. Daarnaast werd u meermaals achtervolgd door auto's met geblindeerde ruiten, die mee opvolgden waar u campagne voerde en wie naar u kwam luisteren.

Op 30 mei 2018 nam u samen met uw gezin het vliegtuig naar Frankrijk waar jullie op 7 juni 2018 internationale bescherming verzochten. Op 30 april 2019 ontvingen jullie een weigeringsbeslissing en op 16 september 2019 werd ook het beroep dat jullie hiertegen aangetekend hadden, verworpen.

U werd op 24 september 2019 gerepatriëerd naar Georgië. U durfde daarbij niet in uw eigen woning verblijven, maar verbleef bij uw ouders en neven in Vedidkari en in Tbilisi. U liet aan enkele kennissen weten dat u terug in Georgië was en dat u zich opnieuw politiek zou engageren omdat u nooit zal stoppen met het aanklagen van corruptie. U kreeg dan ook bezoek van Al. (...) en andere vrienden van de Vrije Democraten die gehoord hadden dat u terug in het dorp was. Diezelfde avond kwam de politie naar het huis van uw ouders om te eisen dat u zich zou aanmelden bij het politiebureau. U vreesde dat, als u hierop zou ingaan, de politie u vals zou beschuldigen of stiekem drugs in uw bezittingen zou steken. U slaagde erin u te verstoppen voor de politie en besloot vervolgens bij familie in Tbilisi te

verblijven. Begin november 2019 reisde ook So. (...) met de kinderen naar Georgië. Zij verbleven bij haar moeder en bij tantes in Vedidkari.

Op 10 november 2019 wilde u het vliegtuig van Kutaisi naar België nemen, maar u merkte tijdens de rit naar de luchthaven dat u achtervolgd werd door een andere auto. Bij de ingang van de luchthaven merkte uw neef agenten op die afkomstig waren van Martvili. Door de aanwezigheid van de agenten werd u bang en wilde u de luchthaven niet meer binnengaan. U keerde terug en boekte een vlucht op een andere dag. Op 14 november 2019 nam u vervolgens wel het vliegtuig van Kutaisi naar België. Op 28 november 2019 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 11 december 2019 nam uw vrouw met de kinderen het vliegtuig naar België, en op 16 december 2019 diende ook zij een verzoek om internationale bescherming in bij DVZ.

Ter staving van jullie verzoek legden jullie de volgende documenten neer: uw originele paspoort, en de originele paspoorten van uw vrouw en drie kinderen; uw originele Georgische identiteitskaart; de originele geboorteaktes van uw kinderen; uw originele huwelijksakte; uw originele vliegtickets van 10 november 2019 en van 14 november 2019; uw originele reisverzekering; twee originele brieven aangaande uw aanvragen tot financiële bijstand en een woonplaats wegens uw herkomst uit Abkhazië; drie kopieën van brieven van de overheid, nl. weigeringen van uw aanvragen; uw originele veteranenkaart; een originele bevestiging van uw lidmaatschap van de Vrije Democraten; een originele bevestiging van uw deelname aan de lokale verkiezingen van 2017; een originele getuigenverklaring van de aanval op het strand in augustus 2017; uw originele toegangsbadge van uw werk bij het Ministerie van Defensie in 2015; een originele brief over uw ontslag bij het Ministerie van Defensie; uw originele arbeidsboekje; een origineel certificaat van bewezen diensten bij Defensie; een bijsluiter van de medicatie die uw vrouw innam; een cd-rom met het medische dossier van uw vrouw; zes originele medische attesten over het hoofdletsel van uw vrouw; een origineel medisch attest over leveronderzoek van uw vrouw; drie originele documenten van een oogkliniek waar u in behandeling was; een origineel medisch attest over uw oogletsel; een originele afspraakbrief in het ziekenhuis van Nantes; een origineel medisch rapport over uw zoon O. (...); een youtube video van een Georgische politieke talkshow van 30 november 2012 waarin de inval in uw huis vermeld wordt; een cd-rom met videobeelden van een volksvergadering in 2013 waarbij u aan het woord komt; kopieën van twee Belgische psychologische attesten over uw vrouw waarin staat dat zij symptomen van PTSD vertoont en kampt met geheugenproblemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal blijkt dat u uw land ontvluchtte omdat u en uw gezin bedreigd worden door aanhangers van UNM en van Georgian Dream.

Vooreerst dient ingegaan te worden op de bedreigingen ten aanzien van u en uw gezin door partijleden van UNM, namelijk de gewelddadige inval in uw huis in 2012 en de daarop volgende mondelinge bedreigingen.

Het CGVS acht uw verklaringen over de inval in uw huis door G. (...) in augustus 2012 niet onaannemelijk. Uw verklaringen hierover waren coherent en u legde ook een youtube video neer van een politiek praatprogramma van eind 2012 waarin een partijgenoot van u vertelt over de inval in uw huis (zie stuk 32). Ook heeft het CGVS begrip voor de mentale impact die deze gebeurtenissen gehad zouden hebben op de psychologische toestand van uw vrouw, daarbij verwijzend naar de psychologische attesten die zij neerlegde (zie stuk 35). Echter, het CGVS stelt vast dat deze gebeurtenis dateerde van augustus 2012, vóór de politieke omwentelingen in de herfst van 2012 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Gezien deze inval reeds acht jaar geleden plaatsvond en kaderde in een totaal andere politieke context, dient erop gewezen te worden dat de bedreiging van toen niet meer als actueel beschouwd kan worden en dus op heden ontoereikend is om

op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus aan u en uw gezin.

Wat betreft de bedreigingen uitgaande van G. (...) of UNM-aanhangers ná deze huisinval in augustus 2012 stelt het CGVS vast dat u incoherente verklaringen aflegde over wanneer u voor het laatst persoonlijk en rechtstreeks door Z. G. (...) bedreigd werd. Zo zei u eerst zelf dat G. (...) sinds 2013 enkel oppositie voert en u niet meer kan bedreigen. U zei dat de laatste bedreiging die u persoonlijk van G. (...) vernam, dateert van vóór de verkiezingen van 2012. Sindsdien vernam u enkel via gemeenschappelijke kennissen bedreigingen van G. (...). Zo zou G. (...) u laten weten dat hij, eens hij weer aan de macht is, u zal laten arresteren (CGVS I S. (...), p.16-17). Toen u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud nogmaals gevraagd werd van wanneer de laatste bedreiging door UNM-partijleden dateert, vertelde u over een grondconflict met UNM en situeerde u dit in 2013. Toen u erop gewezen werd dat dit incident toch al dateert van lange tijd geleden en toen u gevraagd werd of u ook recenter nog problemen hebt gehad met UNM, vertelde u dat u in 2017 nog bedreigd werd door G. (...) toen jullie elkaar toevallig ontmoetten bij een begrafenis (CGVS II S. (...), p.11-12). Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u bij uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud ongerijmde verklaringen aflegt over wanneer u nu voor het laatst persoonlijk bedreigd zou zijn geweest door G. (...), wat de aannemelijkheid van uw verklaringen hierover aantast.

Zelfs indien de bedreigingen van G. (...) of UNM-leden sinds 2012 tot op heden zijn blijven duren en ernstig zouden zijn, valt moeilijk aan te nemen dat u Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte. Buiten uw werk voor het Ministerie van Defensie bleef u immers met uw gezin in Veditkari wonen en na 2015 vatte u uw politieke activiteiten in de regio weer gewoon aan (CGVS I S. (...) p.11). Als uiteindelijke reden voor uw vertrek uit Georgië, respectievelijk in mei 2018 en november 2019, haalde u bovendien niet de bedreigingen door G. (...) en UNM, maar wel de bedreigingen door Gr. (...) en Georgian Dream aan (CGVS I S. (...) p.12). Bij DVZ vertelde uw vrouw wel over de bedreigingen door G. (...), maar uzelf vermeldde de problemen met G. (...) en UNM bij DVZ zelfs helemaal niet als reden voor uw vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië (zie vragenlijst DVZ, vragen 3.4, 3.5, 3.7 en 3.8). Indien u na augustus 2012 werkelijk nog bedreigingen zou hebben ondervonden van G. (...) of UNM-vertegenwoordigers, blijkt uit uw verklaringen over uw woonplaats en handelen na 2012 dat deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient ingegaan te worden op de bedreigingen ten aanzien van u en uw gezin door partijleden van Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017, de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, en uw vrees voor onrechtmatige arrestatie door de politie. Op basis van uw verklaringen en COI over de lokale verkiezingen van 2017 sluit het CGVS niet uit dat u in de aanloop van de verkiezingen en uw campagne mogelijks bedreigingen ondervond en onder druk gezet werd door uw politieke tegenstanders van Georgian Dream, waarbij u op het strand werd aangevallen. Maar uw verklaringen over uw handelingen ná de aanval op het strand vertonen gebreken, waardoor de ernst en actualiteit van uw vrees voor Georgian Dream alsnog ernstig gerelativeerd dient te worden, en dit om de volgende redenen.

Ten eerste merkt het CGVS op dat uw relaas op verschillende vlakken ernstige vragen oproept over de logica binnen uw relaas en de ernst van de bedreigingen die u aanhaalt. Zo vertelde u dat u op 10 augustus 2017 op het strand aangevallen werd in opdracht van Georgian Dream (CGVS I S. (...), p.11). Maar u hebt pas maanden later, namelijk op 30 mei 2018 het land verlaten (CGVS I S. (...), p.3). Gevraagd waarom u ondanks uw vrees nog zo lang in Georgië bent gebleven, zei u dat u al in december besliste om het land te verlaten, maar dat u tijd nodig had om uw reis in orde te brengen. In februari kreeg u de paspoorten van uzelf en uw gezin, en de eerst mogelijke vlucht was volgens u in mei (CGVS II S. (...), p.20). Echter, indien u werkelijk dermate ernstige bedreigingen ontving kan niet ingezien worden waarom u pas in december besloot om het land te verlaten, noch waarom de eerst mogelijke vlucht na het verkrijgen van de paspoorten volgens u pas in mei was. U zei dat u vanaf februari afstand probeerde te doen van uw politieke activiteit en dat u soms in Martvili, soms in Tbilisi verbleef (CGVS II S. (...), p.20). Ook hier doet het de wenkbrauwen fronsen dat u deze beslissing pas in februari genomen zou hebben. U zei immers dat er tussen augustus 2017 en mei 2018 nog incidenten hadden plaatsgevonden en dat u bedreigingen van hen kreeg dat u het land moest verlaten (CGVS I S. (...), p.23). Niettegenstaande u nog bedreigingen bleef ontvangen en zich genoodzaakt zag periodiek onder te duiken in Tbilisi, blijkt uit uw overige verklaringen dat u na de aanval op het strand wel nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met uw bedreiger Gr. (...). U vertelde dat u enkele weken na de aanval op het strand aanwezig was op een volksvergadering samen met Gr. (...) en de broers Su. (...). Tijdens deze vergadering raakte u met hen in een woordenwisseling verwikkeld, waarna u werd weggestuurd van de vergadering (CGVS II p.8). Uw laattijdige vertrek uit Georgië en uw aangehouden politiek activisme, waarbij u zich openlijk durfde uitspreken tegen uw voornaamste bedreigers, druist dan

ook rechtstreeks in tegen de ernst van de geweldsfeiten die u aanhaalt en de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Georgië.

Eenzelfde gebrek aan logica tussen uw beweerde vrees enerzijds, en de handelingen die u stelt anderzijds, kan vastgesteld worden met betrekking tot uw activiteiten in Georgië ná uw terugkeer vanuit Frankrijk. Na uw weigeringsbeslissing in Frankrijk werd u op 24 september 2019 gedwongen gerepatriëerd naar Georgië, waar u vervolgens ongeveer anderhalve maand verbleef (CGVS I S. (...), p.3). U ging naar het gemeentehuis om uw vluchtelingenkaart te vernieuwen en liep daar burgemeester Gr. (...) tegen het lijf. U zei dat Al. (...) en uw vrienden in Georgië vernomen hadden dat u terug in het land was, waarna Al. (...) bij u kwam avondeten. Kort na zijn bezoek werd u door een kennis gewaarschuwd dat burgemeester Gr. (...) u nooit met rust zou laten, en dat Gr. (...) u zou laten arresteren of doen zwijgen indien u politiek actief bleef. Ook de politie kwam langs om te eisen dat u zich kwam aanmelden bij het politiekantoor (CGVS I S. (...), p.6-7 en p.24). Ook hier roept uw relaas ernstige vraagtekens op. Het doet de wenkbrauwen fronsen dat u na uw terugkeer vrijwillig naar het gemeentehuis gaat en daar simpelweg uw voornaamste bedreiger, die u net koste wat kost had trachten te ontwijken door naar Frankrijk te vluchten met uw gezin, tegen het lijf liep. Dat u ook uw terugkeer naar Georgië niet onder de radar hield, maar gewoon onder uw politieke kennissenkring liet weten dat u terug was en Al. (...) bij u thuis ontving, druist ook rechtstreeks in tegen uw stelling dat u zich genooddaakt zag onder te duiken voor uw bedreigers. Uit uw relaas blijkt een onvoorzichtigheid en naïviteit die dermate contrasteert met de ernst van de bedreigingen die u vreest, dat aan uw verklaringen over de voortdurende bedreigingen door Georgian Dream moeilijk geloof kunnen worden gehecht.

Bovenstaande wordt voorts bevestigd door het merkwaardige gebrek aan kennis en interesse dat bleek uit uw verklaringen over de situatie van uw vrouw en kinderen na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk. U werd zelf op 24 september 2019 gerepatriëerd naar Georgië, maar uw gezin volgde pas begin november 2019. U reisde vervolgens op 14 november 2019 naar België, en uw vrouw en kinderen bleven nog tot 11 december 2019 in Georgië (Verklaring DVZ So. (...), rubriek 31; Verklaring DVZ S. (...), rubriek 31). Zij bleven dus nog een kleine maand na uw vertrek in Georgië. U zei dat uw gezin na uw vertrek bij de moeder en de nicht/neef van uw echtgenote introk, maar u wist niet vanaf wanneer zij daarnaartoe verhuisd zouden zijn. U bleek niet te weten hoe deze familieleden heetten bij wie uw vrouw introk (CGVS I S. (...) p.4-5). U wist evenmin of uw vrouw na uw vertrek benaderd was door de politie, en of zij al dan niet aanwezig was toen de politie naar uw moeder kwam om naar u te vragen (CGVS I S. (...) p.24). Gezien uw vrouw en kinderen achterbleven in de regio Martvili, waar ook uw bedreigers zich bevonden, doet uw gebrek aan interesse in hun veiligheidssituatie de wenkbrauwen fronsen. Uit uw verklaringen over de aanval op het strand zou immers moeten blijken dat uw bedreigers een gewelddadige aanval in de nabijheid van uw gezin niet schuwden.

Het geheel van deze vaststellingen maakt dat ernstige kanttekeningen dienen te worden geplaatst bij de ernst van de bedreigingen door Georgian Dream-vertegenwoordigers zoals burgemeester Gr. (...) en de broers Su. (...).

Bovenal moet worden benadrukt dat wat betreft de bedreigingen die u zou hebben ondergaan vanaf 2012 tot aan uw definitief vertrek uit Georgië en inzake de incidenten van 2012 en 2017, er gewezen dient te worden op uw mogelijkheden om beroep te doen op nationale beschermingsmiddelen.

U en uw vrouw stelden dat jullie noch na de inval in uw huis door G. (...) in 2012, noch na de fysieke aanval op het strand in 2017 klacht hadden ingediend bij de politie. Ook van de overige bedreigingen en intimidaties door G. (...), Gr. (...), Su. (...) of andere partijleden van UNM of Georgian Dream hebt u nooit melding gemaakt bij de politie of enige andere instantie (CGVS I S. (...) p.25; CGVS II S. (...) p.19 en p.21; CGVS I So. (...) p.10). Echter, uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken.

Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U haalde verschillende redenen aan waarom u geen bescherming verzocht in uw land van herkomst, maar u slaagde er niet in deze argumenten hard te maken, en dit op basis van onderstaande vaststellingen.

Zo haalde u aan dat het toch geen zin had om klacht in te dienen bij de politie aangezien u vroeger ook al klachten had ingediend waaraan geen enkel gevolg werd gegeven wegens uw politieke activiteiten. Zo had u in 2015 tevergeefs uw ontslag bij het Ministerie van Defensie proberen aanvechten, en u hebt proberen aankaarten dat u als veteraan uit Abkhazië recht had op een woonst en bijstand, wat u evenwel geweigerd werd (CGVS II S. (...) p.19 en p.21). Echter, deze twee situaties waarnaar u ter vergelijking verwees zijn van een totaal andere aard dan de fysieke en mondelinge bedreigingen die u en uw gezin ondergaan zouden hebben. Ook diende u bovenstaande klachten niet in bij de politie, maar bij andere instanties. Stellen dat het toch geen zin heeft naar de politie te stappen is daarom te kort door de bocht, gezien het hier om volstrekt andere situaties gaat. Overigens dient opgemerkt dat nergens uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u onrechtmatig ontslagen werd, of dat u wegens uw politieke overtuiging woonst en bijstand geweigerd zou zijn (zie stukken 10 tot 14 en stuk 21), waardoor uw verklaringen hieromtrent louter blote beweringen betreffen.

Daarnaast bleek uit uw verklaringen dat u geen klacht indiende omdat de politie volgens u onder één hoedje speelt met lokale politici uit uw regio, meerbepaald met burgemeester Gr. (...). U zei dat u na de aanval op het strand geen klacht indiende bij de politie omdat uw vrienden die er toen bij waren werkten als leerkrachten en directeurs, en u wilde niet dat zij problemen zouden krijgen of bedreigd zouden worden indien zij voor u moesten getuigen. Gevraagd of u de fysieke aanval simpelweg kon melden bij de politie, zonder getuigenverklaringen van anderen erbij te betrekken, stelde u dat dat niet mogelijk was omdat u dan de aanwezigheid van de anderen zou moeten verzwijgen (CGVS I S. (...) p.12 en p.21; CGVS II S. (...) p.19). Uw verklaring dat u hierdoor geen beroep wilde doen op de politiediensten, kan evenwel niet overtuigen. Indien u daadwerkelijk een vervolgingsvrees koestert kan redelijkerwijze worden verwacht dat u het nodige zou doen om bescherming in te roepen. Bovenal zei u dat u wegens uw politieke uitspraken vreesde gearresteerd te worden door de politie, die handelde op bevel van burgemeester Gr. (...) en de gemeenteraad, en dat men u dan vals zou beschuldigen van een misdrijf of drugs of een wapen in uw bezittingen zou verstoppert (CGVS I S. (...) p.12 en p.24; CGVS II S. (...) p.9 en p.13). Ook stelde u dat bij de politie vele mensen van Georgian Dream werken en dat het dus geen zin had om klacht in te dienen (CGVS I S. (...) p.25). Echter, wanneer u gevraagd werd om uit te leggen hoe de samenwerking of het verband tussen lokale politici van Georgian Dream en politie dan precies in elkaar zit en waarop u deze stellige overtuiging baseert, kwam u niet verder dan vage en oppervlakkige verklaringen over het politiewezen in uw thuisregio, of verwees u naar zaken die zich in het verleden zouden hebben voorgedaan toen UNM nog aan de macht was.

Zo stelde u bij uw eerste persoonlijke onderhoud dat u bedreigd werd door een politiehoofd wiens naam u zich niet meer kon herinneren, maar die aangesproken werd met de roepnaam An. (...) en die een kennis was van Z. G. (...) toen UNM aan de macht was. Deze An. (...) had u gezegd dat u met uw activiteiten moest stoppen, anders zou men u arresteren. Uit uw verdere verklaringen bleek dat deze bedreigingen dateerden van de verkiezingen van 2013, dat u nadien geen problemen meer met hem gekend hebt en dat u vernomen hebt dat deze persoon bij de politie in Tbilisi zou werken (CGVS I S. (...), p.17; CGVS II S. (...), p.18). Gezien de bedreigingen door deze persoon zich afgespeeld zouden hebben in een geheel andere politiek-maatschappelijke context en er sindsdien belangrijke omwentelingen zijn gebeurd in het politiewezen (zie supra), en gezien dit al van 2013 geleden zou zijn, dient besloten te worden dat eventuele bedreigingen van deze An. (...) niet meer actueel zijn en geen gegronde basis vormen voor uw bewering dat het politiewezen in Martvili vandaag de dag dermate politiek beïnvloed zou zijn door Georgian Dream.

Hetzelfde dient opgemerkt te worden over de door u aangehaalde bedreigingen door P. P. (...), voormalig hoofd van de veiligheidsdienst. Gevraagd of de politie u ooit uitdrukkelijk bedreigd had opdat u uw politieke mening voor zich zou houden, vertelde u dat u in 2012 bedreigd zou zijn geweest door P. (...) omdat u oppositie voerde tegen UNM. Eens Georgian Dream aan de macht kwam werd P. (...) ontslagen en hebt u geen problemen meer met hem gekend (CGVS II S. (...) p.12-13 en p.15; CGVS I S. (...) p.17). Ook hier dient benadrukt te worden dat deze feiten -de aannemelijkheid ervan in het midden gelaten- niet actueel zijn en geenszins een grond vormen voor uw bewering dat het gehele politiewezen in Martvili tot op de dag van vandaag handelt volgens bevel van lokale politici, meerbepaald volgens bevel van Gr. (...) en Georgian Dream.

Als recentere bedreiging vanwege de politie verwees u naar een incident met een politiemedewerker genaamd A. B. (...). Deze was lid van de UNM en had de ambitie om politiehoofd te worden. In februari of maart 2017 hadden jullie een gesprek nabij het politiekantoor waarbij hij u zei dat hij, als hij hoofd zou zijn, u als eerste zou arresteren omdat u tegenstander van UNM bent. Er zou toen tijdens dit gesprek ook een fysiek incident tussen jullie hebben plaatsgevonden. U zei dat B. (...) toen voor de centrale afdeling in Martvili werkte, maar u wist niet welke functie hij toen precies uitoefende. Na uw vertrek uit Georgië zou u vernomen hebben dat B. (...) geen algemeen politiehoofd werd, maar hoofd van de onderafdeling die bevoegd is voor de regio Didi Chkoni. U wist niet wie dan het hoofd van de centrale politieafdeling van Martvili werd (CGVS II S. (...) p.15-16). Ook hier dient opgemerkt dat -wederom de

aannemelijkheid van uw blote beweringen daargelaten- u refereert naar een agent die banden heeft met UNM, maar niet met Georgian Dream en geenszins met uw bedreiger Gr. (...). Ook bleek u geen interesse aan de dag gelegd te hebben voor wie dan wel hoofd van de centrale politieafdeling van Martvili werd, wat de ernst van uw verklaringen ondermijnt.

Toen u vervolgens gevraagd werd of u ook agenten kende die connecties hadden met Gr. (...), gaf u geen antwoord op de vraag maar antwoordde u vaagweg dat de opdrachten van Gr. (...) gegeven worden aan agenten met een hogere functie, en dat dit zeker het hoofd van de politie of een ondervoorzitter moet zijn. U stelde dat u zeker wist dat Gr. (...) een hele goede band heeft met het hoofd van de politieafdeling en dat dit hoofd zijn opdrachten tot bedreigingen laat uitvoeren omdat een politiehoofd enkel verkozen kan worden met toestemming van de burgemeester (CGVS II S. (...) p.16-17). Gevraagd of u dan wist wie het politiehoofd zou zijn die in opdracht van Gr. (...) personen bedreigt, noemde u A. G. (...), hoofd van de onderafdeling van Bandza, de regio waartoe ook uw dorp behoort. G. (...) en Gr. (...) zouden opgegroeid zijn in hetzelfde dorp en hun vaders waren vrienden. Echter, u stelde daarbij dat G. (...) hoofd was in de periode kort voor en kort na de verkiezingen van 2017, maar dat u sindsdien niet wist of G. (...) zijn functie nog bekleedt of wie dan wel het politiehoofd van Bandza zou zijn. Verder wist u niets anders te vertellen over G. (...) (CGVS II S. (...) p.17-18). Gevraagd wie het politiehoofd van Martvili is, noemde u eerst D. G. (...). U zei dat u hem een paar keer was tegengekomen en dat jullie ook een paar keer samen aan tafel hebben gezeten, en dat u met hem persoonlijk geen problemen hebt gekend. Echter, u dacht dat hij in 2014 of 2015 overgeplaatst was naar Senaki, waar hij momenteel hoofd van politie is. U wist niet of hij om politieke redenen of om andere redenen was overgeplaatst. U wist niet wie na hem hoofd van politie werd in uw regio (CGVS II S. (...) p.13-14). Uit het geheel van deze verklaringen blijkt dat u wel namen noemt van personen die in het verleden hogere functies uitoefenden bij de politieafdelingen van de regio's Martvili en Bandza, maar dat u van deze afdelingen niet weet wie recentelijk, nl. kort na de verkiezingen van 2017, deze functies vervult en dus onder invloed zou staan van Gr. (...). Er kan in deze worden benadrukt dat u zich steevast beperkt tot vage beweringen en dat u aldus op geen enkele wijze objectief aantoont dat het politiewezen in Martvili daadwerkelijk zou beïnvloed worden door één van uw bedreigers, laat staan dat de politie in Martvili u omwille hiervan effectief zou gaan viseren, bedreigen of u valse beschuldigingen ten laste zou leggen.

Gevraagd of u recente voorbeelden kent van personen die in opdracht van Gr. (...) door de politie werden bedreigd, verwees u naar een kennis van u die valselijk beschuldigd werd van diefstal, en een persoon die vals beschuldigd werd van drugsbezit, waarna hij overleed in de gevangenis. Echter, beide incidenten waarnaar u verwees dateren van ten minste vóór 2013 of 2014 (CGVS II S. (...) p.14-15) en hebben geenszins betrekking op de politiewerking ten tijde van de aanval op het strand waarbij u uw oog verloor. Hetzelfde dient opgemerkt voor uw eigen arrestatie door de politie die reeds van 2012 dateerde en waarbij u zonder gevolg weer vrijkwam. U stelde dat u sinds 2013 niet meer gearresteerd werd (CGVS II S. (...) p.12-13).

Bovendien blijken uw verklaringen over de politie bij de luchthaven van Kutaisi weinig logisch zijn, wat de aannemelijkheid van uw vrees voor onrechtmatige arrestatie door de politie in opdracht van Gr. (...) ondermijnt. Zo vertelde u dat u, toen u Georgië wou verlaten op 10 november 2019, meende dat u achtervolgd werd op weg naar de luchthaven van Kutaisi. Toen uw neef agenten van Martvili opmerkte bij de ingang van de luchthaven durfde u niet naar binnen gaan en keerde u terug. U boekte vervolgens een nieuwe vlucht op 14 november. U wist niet of de agenten daar voor u stonden of om een andere reden. U dacht dat de agenten er stonden om zich te kunnen verzekeren dat u werkelijk vertrokken was en Georgië verlaten had (CGVS II S. (...), p.18-19). Echter, indien dit werkelijk de reden zou zijn dat men u achtervolgt op weg naar de luchthaven en dat agenten u staan op te wachten bij de luchthaven, houdt het weinig steek dat u net daarom besloot om het land niet te verlaten. Uw relaas hierover ontbeert dan ook iedere logica, wat afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor de politie.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen dient besloten worden dat u geen gegronde reden aanhaalt waarom u in Georgië niet getracht hebt nationale bescherming te verkrijgen door het indienen van een politieklacht.

Wat betreft uw mogelijkheid om beroep te doen op andere beschermingsinstanties dan de politie dient het volgende opgemerkt te worden. Gevraagd of u uw zaak kon aanklagen bij ngo's of organisaties die de verkiezingen monitorden, zei u dat u geen vertrouwen had in zulke organisaties omdat ze nakomelingen van UNM zijn, en dat dit toch niet tot resultaat zou leiden (CGVS I S. (...) p.22 en p.25; CGVS II S. (...) p.20). Deze stelling is echter een louter blote bewering die u op geen enkele manier staakt. Daarentegen blijkt uit publiek beschikbare informatie dat de verkiezingen van 2017 net uitgebreid gemonitord werden door internationale instanties, dat er nationale klachtsystemen opgezet werden, en dat er op genuanceerde wijze gerapporteerd werd over het verloop van de verkiezingen. Zo blijkt uit een rapport van International Election Observation Mission (IEOM), dat handelde in opdracht van de Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE), dat fundamentele rechten en vrijheden

van de kandidaten over het algemeen gerespecteerd werden tijdens de lokale verkiezingen van 2017, maar dat er in sommige gevallen druk werd uitgeoefend op kiezers en kandidaten, en dat er een aantal gewelddadige incidenten plaatsgevonden hadden (zie rapport IEOM Georgia, Local Elections, 21 October 2017, Statement of Preliminary Findings and Conclusions, toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook rapporteerde het National Democratic Institute (NDI), waar u overigens zelf naar verwees (CGVS II S. (...), p.21) dat de lokale verkiezingen over het algemeen vlot verliepen maar dat Georgian Dream in de aanloop naar de verkiezingen meer toegang had tot nieuwsmedia. Het NDI rapporteerde daarbij over geïsoleerde gevallen van schendingen van het verkiezingsproces met een opvallende concentratie van incidenten in de regio Marneuli. Het NDI gaf in haar rapport ook een opsomming van nationale klachtmogelijkheden die openstaan voor gedupeerden én analyseerde deze klachtsystemen op kritische wijze. Het NDI stelde dat er voornamelijk klachten over procedurele schendingen van het electoraal proces geregistreerd werden (zie rapport NDI, Statement of the NDI International Observation Mission to Georgia's October 21, 2017 Local Government Elections, 22 October 2017). Indien u wegens uw kandidaatstelling voor de verkiezingen werkelijk het slachtoffer was van een dermate gewelddadige aanval waarbij u uw oog verloor, en indien u en uw gezin dermate ernstig bedreigd worden dat jullie zich genoodzaakt zagen het land te ontvluchten en alles achter te laten, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u getracht hebt om uw problemen aan te geven bij de instanties die tot dit doel waren opgericht én die gemonitord worden door internationale organisaties. Gezien u geenszins de moeite hebt genomen om ook maar enig nationaal beschermingsmiddel aan te wenden voor uzelf en uw gezin, en gezien u hiervoor geen gegronde reden kan inroepen, kan u ook niet zomaar beroep doen op internationale bescherming.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat het klachtsysteem in Georgië wel degelijk tot resultaten kan leiden. Zo vertelde u dat burgemeester Gr. (...) teruggefloten werd toen hij vijftien of zestien burgemeesters van UNM onrechtmatig ontsloeg. De burgemeesters spanden een rechtszaak aan tegen Gr. (...) die zij in 2015 of 2016 wonnen. In 2017 volgde de definitieve uitspraak dat Gr. (...) 650 000 lari schadevergoeding moest betalen aan de burgemeesters (CGVS II S. (...), p.6-7). Hieruit komt duidelijk naar voren dat de klacht van de burgemeesters tegen Gr. (...), een conflict dat zich in puur politieke sfeer afspeelde, wel degelijk serieus genomen werd en onafhankelijk behandeld werd. Overigens werd het vonnis uitgesproken in het voordeel van UNM-partijleden, wat een indicatie vormt van de onpartijdigheid van het klachtsysteem. Ook vertelde u zelf over een klacht die jullie in 2012 indienden tegen een directeur die een verkiezingsplakkaat had afgescheurd. Hij werd veroordeeld tot een boete van het betalen van 2000 lari, wat deze directeur uiteindelijk nooit uitbetaald heeft (CGVS II S. (...), p.21). Dienaangaande dient opgemerkt dat jullie klacht, die eveneens kaderde in het verkiezingsproces, klaarblijkelijk wel degelijk ten gronde behandeld werd, zelfs al in 2012 vóór de omwentelingen in het Georgische rechtssysteem (zie supra).

Op basis van deze vaststellingen dient dan ook besloten worden dat u geen gegronde reden aanhaalt waarom u in Georgië niet getracht hebt beroep te doen op andere dan politieke beschermingsmiddelen.

Volledigheidshalve dient ook volgende kanttekening gemaakt te worden bij de omvang van de corruptie die u bestreed, de reikwijdte van uw politieke macht, en de politieke machtsinvloed van uw bedreigers. Uit uw verklaringen bleek dat u bij de lokale verkiezingen van 2013 en 2017 campagne voerde waarbij u financiële corruptie door lokale machthebbers wilde bestrijden. Ook buiten het kader van deze verkiezingen en zonder politiek mandaat uitte u doorheen de jaren openlijk kritiek op het beleid van lokale politici en de gemeenteraad. Echter, bij diepgaandere bevraging van het soort corruptie waar u zich tegen kante en de ernst en verspreiding hiervan, bleek uw kritiek zich eerder te beperken tot het beklagen van slecht beleid dan het blootleggen van corruptie. Uw kritiek betrof ook kwesties die zich uitsluitend op lokaal niveau afspeelden onder lokale politici. Zo vertelde u over renovatiewerken aan een school, een bushalte en een ministadion die niet naar behoren waren uitgevoerd, en over gemeentebudget dat naar uw mening onrechtmatig werd aangewend om ontslagen burgemeesters te vergoeden (CGVS I S. (...), p.24; CGVS II S. (...), p.5-7). Bij verdere bevraging van uw profiel en politieke activiteiten, bleek dat u in 2013 en in 2017 niet verkozen werd, dat u enkel oppositie hebt gevoerd en dat u uw kritiek over lokale kwesties voornamelijk in de hoedanigheid van burger uitte (CGVS I S. (...), p.23-24; CGVS II S. (...), p.3-7). Uit uw relaas blijkt aldus dat u inderdaad erg begaan was met rechtmatige aanwending van budgetten binnen uw regio, dat u zich daarbij openlijk uitsprak tegen bepaalde personen en praktijken, maar dat u nooit verdere stappen hebt ondernomen om zaken officieel aan te klagen of te laten onderzoeken door een onafhankelijke instantie (CGVS II S. (...), p.9-10). Ook blijkt dat u zich uitsluitend kante tegen zaken die zich op lokaal niveau voordeden, binnen uw dorp Veditkari en hoogstens binnen het overkoepelende district Martvili. U bevestigde dat u zich niet afzette tegen zaken die zich afspeelden boven het gemeentelijke niveau (CGVS II S. (...) p.11). Daar u nergens aantoonde dat de discussie waarin u betrokken raakte het lokale overstijgt, kan niet worden ingezien waarom u zich niet zou kunnen wenden tot supralokale instanties. Gezien het eerder beperkte

lokale machtsveld waarbinnen de door u bekritiseerde handelingen kaderen en waaruit de bedreigingen voortvloeiden, en gezien de invloed van uw bedreigers toch relatief beperkt is binnen Georgië als staat, kan wederom redelijkerwijze verwacht worden dat u minstens getracht hebt om nationale bescherming tegen deze bedreigingen te verkrijgen, wat in casu niet het geval is.

Ter staving van jullie verzoek legden jullie de volgende documenten neer: uw originele paspoort, en de originele paspoorten van uw vrouw en drie kinderen; uw originele Georgische identiteitskaart; de originele geboorteaktes van uw kinderen; uw originele huwelijksakte; uw originele vliegtickets van 10 november 2019 en van 14 november 2019; uw originele reisverzekering; een originele bevestiging van uw lidmaatschap van de Vrije Democraten; en een originele bevestiging van uw deelname aan de lokale verkiezingen van 2017. Deze documenten staven uw identiteit en herkomst uit Georgië, evenals die van uw gezinsleden, uw reis van Georgië naar Europa, uw politieke engagement voor de Vrije Democraten, en uw deelname aan de lokale verkiezingen van 2017. Dit betreffen elementen die op zich niet betwist worden door het CGVS. Deze stukken doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielrelaas.

Voorts legde u twee originele brieven neer aangaande uw aanvragen tot financiële bijstand en een woonplaats wegens uw herkomst uit Abkhazië, en drie kopieën van brieven van de overheid, nl. weigeringen van uw aanvragen om bijstand en een woonplaats; evenals uw originele veteranenkaart. Deze stukken tonen uw herkomst uit Abkhazië aan en uw pogingen om als internally displaced person (IDP) overheidsbijstand te verkrijgen. Dienaangaande stelde u zelf dat u deze bijstand geweigerd werd wegens uw politieke activiteiten (CGVS II S. (...) p.19 en p.21). Zoals hierboven reeds opgemerkt blijft dit echter bij een blote bewering uwentwege, aangezien nergens uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u wegens uw politieke overtuiging woont en bijstand geweigerd zou zijn.

Daarnaast legde u uw originele toegangsbadge neer van uw werk bij het Ministerie van Defensie in 2015; een originele brief over uw ontslag bij het Ministerie van Defensie; uw originele arbeidsboekje waarin uw positie bij Defensie genoteerd staat; en een origineel certificaat van bewezen diensten bij Defensie. Deze stukken staven uw werk bij het Ministerie van Defensie van 2013 tot 2015, ook dit wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. U stelde zelf dat u onrechtmatig ontslagen werd bij defensie omdat uw ontslag gestoeld zou zijn op louter politieke motieven (CGVS I S. (...) p.6). Ook hier blijft evenwel nergens uit de door u neergelegde stukken dat u onrechtmatig ontslagen werd. Zoals gezegd komt u niet verder dan het uiten van enkele blote beweringen ter zake. Overigens, zelfs indien dit het geval zou zijn dient opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat uw aanstelling oorspronkelijk ook politiek beïnvloed werd. U zei immers dat u aangenomen werd wegens uw ervaring in renovatie en logistiek, en dat uw aanstelling mogelijk werd gemaakt dankzij uw connectie met Al. (...) (CGVS I S. (...), p.5). Dat u vervolgens bij de ontslagname van Al. (...) ook de laan werd uitgestuurd, kan in se niet beschouwd worden als totaal onverwacht gevolg van het politieke steekspel waar u aan deelnam. Wat er ook van zij, er dient in elk geval te worden benadrukt dat uw ontslag bij Defensie in 2015 naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder legde u een originele getuigenverklaring neer van de aanval op het strand in augustus 2017; drie originele documenten van een oogkliniek waar u in behandeling was in februari 2018; een origineel medisch attest van september 2019 waarin geattesteerd wordt dat u een oogletsel opliep door een vuistslag; en een originele afspraakbrief in het ziekenhuis van Nantes. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen over de aanval op het strand en de verwondingen die u daarbij opgelopen zou hebben. Het CGVS sluit op heden niet uit dat u mogelijks werd bedreigd en aangevallen in 2017. Dit gezegd zijnde moet er gewezen worden op het gegeven dat u niet aannemelijk maakte dat er wat dit betreft een actuele, gegronde vervolgingsvrees bestaat in uw hoofd (zie supra). Bovendien werd dienaangaande vastgesteld dat u geen gegronde redenen hebt aangehaald waarom u geen beroep kon doen op nationale beschermingsmiddelen tegen uw bedreigers van Georgian Dream (zie supra). Wat betreft de medische documenten dient voorts opgemerkt te worden dat deze documenten dateren van ten vroegste februari 2018 en dat u geen enkel stuk neerlegt dat dateert van vlak na de aanval, hoewel u toen ook al medisch behandeld werd in het ziekenhuis. Bijgevolg toont u niet ontegenzeggelijk aan dat uw oogletsel werkelijk ontstaan is bij de aanval op het strand.

Voorts legde u een youtube video neer van een Georgische politieke talkshow van 30 november 2012 waarin de inval in uw huis vermeld wordt; evenals een origineel medisch rapport over uw zoon O. (...); een bijsluiter van de medicatie die uw vrouw innam; een cd-rom met het medische dossier van uw vrouw; zes originele medische attesten over het hoofdletsel van uw vrouw; een origineel medisch attest over leveronderzoek van uw vrouw; kopieën van twee Belgische psychologische attesten over uw vrouw waarin staat dat zij symptomen van PTSD vertoont en kampt met geheugenproblemen. De youtube video staft de inval in uw huis door G. (...) in 2012, een element dat op zich niet betwist wordt door het CGVS. Uit jullie documenten en verklaringen blijkt dat het hoofdletsel en de medische en psychische problemen van uw vrouw hun voornaamste oorsprong zouden vinden in de bedreigingen van UNM in

2012. Zoals hierboven reeds uiteengezet uit het CGVS begrip voor de moeilijkheden die u en uw gezin, in het bijzonder uw vrouw en uw zoon O. (...) hierdoor mogelijks ervaren zouden hebben. Echter blijkt deze vrees voor UNM-aanhangers niet actueel te zijn en deed dit incident zich bovenal voor in een context die intussen drastisch is veranderd, waardoor geen basis rest om te besluiten dat er wat u en uw gezin op heden sprake zou zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot diende u een cd-rom in met videobeelden van een volksvergadering in 2013 waarbij u veelvuldig aan het woord komt. Hierover vertelde u zelf dat het fragment een bijeenkomst van het dorp in 2012 of 2013 betrof, en dat u daarbij werd aangevallen door vertegenwoordigers van UNM met rode t-shirts (CGVS I S. (...), p.22), en dat u fysiek aangeraakt zou zijn door een lokaal gemeenteraadslid (CGVS II S. (...), p.2-3). Op het videofragment is evenwel nergens te zien dat u aangevallen zou zijn. Er waren inderdaad leden van UNM in rode campagne-T-shirts bij de dorpsbijeenkomst aanwezig. Zij onthielden zich vrijwel van de discussie en kwamen op deze beelden met u geenszins in aanraking, laat staan dat er sprake zou zijn van een aanval. Daarentegen blijkt uit de beelden dat u doorheen deze vergadering, die minimaal een uur duurde, steeds het woord nam, dat u zich –net zoals de andere aanwezigen– erg boos maakte, felle handgebaren maakte en uw stem verhief tegen heel wat aanwezigen op de vergadering. De gemoederen liepen hoog op bij de bijeenkomst, want ook andere dorpingen verhieven hun stem tegen elkaar. Daar waar u met uw verklaringen de indruk wekte dat u op volksbijeenkomsten aangevallen werd of onterecht het zwijgen werd opgelegd, tonen deze beelden het tegendeel aan: u nam zeer vaak het woord, liet anderen herhaaldelijk niet uitspreken en hoogstens toen u uw kalmte leek te gaan verliezen, werd u kortstondig weggeleid van het debat. Daarbij nam iemand u kort vast bij uw middel en uw schouder, echter zonder dat er in enig opzicht sprake is van fysiek geweld (zie afgedrukte screenshots, toegevoegd aan uw administratief dossier). Nadat deze persoon u kortstondig had weggeleid, kwam u weer terug naar het debat en nam u opnieuw zoals voorheen het woord. Overigens werd ook een persoon in een rood UNM-T-shirt tot kalmte aangemaand door een aanraking op de schouder. U werd dus geenszins geïnterviewd, gezien ook uw één van uw opponenten werd aangemaand tot kalmte door een fysieke aanraking. Op het einde van het debat werd u vervolgens geïnterviewd door een journalist, waarbij u in de gelegenheid werd gesteld uw mening openlijk te uiten. Deze video staat dan ook niet dat u op volksbijeenkomsten gehinderd zou worden in uw vrijheid van politieke meningsuiting, laat staan dat er enige vorm van dwang tegen u zou zijn uitgeoefend. Zelfs indien u wegens deze of andere volksvergaderingen problemen zou hebben gekend met UNM, dient wederom benadrukt te worden dat uw problemen met UNM niet actueel zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, So. S., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op het verzoek om internationale bescherming van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het “voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2020 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift kritiek lijken te uiten op het feit dat Georgië op de lijst van veilige landen staat, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst,

die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)). De Raad herhaalt volledigheidshalve nog dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen Georgië ontvluchtten omdat eerste verzoekende partij bedreigd werd door aanhangers van UNM en van Georgian Dream (notities CGVS van d.d. 13/02/2020, p.11-12). In de bestreden beslissingen wordt evenwel uitgebreid vastgesteld dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. In het bijzonder wordt door verwerende partij gemotiveerd dat (A) wat betreft de bedreigingen door partijleden van UNM, namelijk de gewelddadige inval in hun huis in 2012 en de daarop volgende mondelinge bedreigingen, opgemerkt moet worden dat (i) de inval in hun huis door G. in augustus 2012, die op zich niet onaannemelijk wordt geacht, dateert van vóór de politieke omwentelingen in de herfst van 2012 en aldus kaderde in een totaal andere politieke context, waardoor de bedreiging van toen niet meer als actueel kan worden beschouwd en dus op heden ontoereikend is om op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, (ii) eerste verzoekende partij incoherente verklaringen aflegt over de bedreigingen uitgaande van G. of UNM-aanhangers ná deze huisinval in augustus 2012, en (iii) zelfs indien de bedreigingen van G. of UNM-leden sinds 2012 tot op heden zijn blijven duren en ernstig zouden zijn, moeilijk valt aan te nemen dat zij Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte, en uit haar verklaringen over haar woonplaats en handelen na 2012 dan ook blijkt dat, indien zij na augustus 2012 werkelijk nog bedreigingen zou hebben ondervonden van G. of UNM-vertegenwoordigers, deze bedreigingen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, waarbij tevens wordt opgemerkt dat eerste verzoekende partij op het Commissariaat-generaal als uiteindelijke reden voor haar vertrek uit Georgië niet de bedreigingen door G. en UNM aanhaalt, maar wel de bedreigingen door Gr. en Georgian Dream, en bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs de problemen met G. en UNM helemaal niet vermeldde als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië; (B) wat betreft de bedreigingen door partijleden van Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017, de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, en de vrees van eerste verzoekende partij voor onrechtmatige arrestatie door de politie, op zich niet uitgesloten wordt dat eerste verzoekende partij in de aanloop van de verkiezingen en haar campagne mogelijks bedreigingen ondervond en onder druk gezet werd door haar politieke tegenstanders van Georgian Dream, waarbij zij op het strand werd aangevallen, doch dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van eerste verzoekende partij over haar handelingen ná de aanval op het strand gebreken vertonen, waardoor de ernst en actualiteit van haar vrees voor Georgian Dream alsnog ernstig gerelativeerd dient te worden, aangezien (i) eerste verzoekende partij op 10 augustus 2017 op het strand werd aangevallen in opdracht van Georgian Dream, maar pas maanden later, namelijk op 30 mei 2018 het land verliet, (ii) zij verder pas in februari 2018 de beslissing nam om afstand te doen van haar politieke activiteit en soms in Martvili, soms in Tbilisi verbleef, temeer nu zij stelt dat er tussen augustus 2017 en mei 2018 nog incidenten hadden plaatsgevonden en dat zij bedreigingen kreeg dat zij het land moest verlaten, (iii) uit haar overige verklaringen blijkt dat, niettegenstaande zij nog bedreigingen bleef ontvangen en zich genoodzaakt zag periodiek onder te duiken in Tbilisi, zij na de aanval op het strand wel nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met haar bedreiger Gr. en enkele weken na de aanval op het strand aanwezig was op een volksvergadering samen met Gr. en de broers Su., tijdens dewelke zij met hen in een woordenwisseling verwikkeld geraakte, waarna zij werd weggestuurd van de vergadering, (iv) zij ook haar terugkeer naar Georgië in 2019 niet onder de radar hield en daarentegen gewoon onder haar politieke kennissenkring liet weten dat zij terug was en Al. bij haar thuis ontving, hetgeen rechtstreeks indruist tegen haar stelling dat zij zich genoodzaakt zag onder te duiken voor haar bedreigers, en (v) eerste verzoekende partij ten slotte een gebrek aan kennis en interesse vertoont over de situatie van haar vrouw en kinderen in Georgië na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk, die nog tot 11 december 2019 in Georgië bleven terwijl eerste verzoekende partij op 14 november 2019 naar België reisde; en (C) wat betreft de bedreigingen die eerste verzoekende partij zou hebben ondergaan vanaf 2012 tot aan haar definitief vertrek uit Georgië en inzake de incidenten van 2012 en 2017, daarenboven dient te worden gewezen op de mogelijkheden van verzoekende partijen om beroep te doen op nationale beschermingsmiddelen, waarbij tevens uitgebreid wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen gegronde reden hebben aangehaald waarom zij in Georgië niet getracht

hebben nationale bescherming te verkrijgen door het indienen van een politieklacht en/of beroep te doen op andere dan politionele beschermingsmiddelen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen overtuigende argumenten aanhalen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Waar verzoekende partijen duiden op de impact die de inval in hun huis door G. in augustus 2012 had op hun psychologische toestand en stellen dat verwerende partij deze dreiging dan ook onterecht als niet-actueel beschouwd, volgt de Raad evenwel verwerende partij waar deze stelt dat, aangezien deze inval reeds acht jaar geleden plaatsvond en kaderde in een totaal andere politieke context, de bedreiging van toen niet meer als actueel beschouwd kan worden en dus op heden ontoereikend is om op zichzelf als grondslag te dienen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus. Het gegeven dat deze gebeurtenissen een mentale impact hadden op hun psychologische toestand, en in het bijzonder op de psychologische toestand van tweede verzoekende partij, zo blijkt uit de door haar bijgebrachte psychologische attesten (bijlage 3 van het verzoekschrift; administratief dossier S. M., map documenten, stuk 5, doc. 35; administratief dossier So. S., stuk 6, doc. 35), doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

2.2.6. Voorts meent de Raad dat het verweer van verzoekende partijen dat verwerende partij *“zich om details bekommert om het relaas van verzoekers in twijfel te trekken”* allerminst soelaas biedt om de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen te ontkrachten, die bovendien geenszins betrekking hebben op *“details”* doch wel op essentiële elementen van het voorgehouden asielrelaas, met name de door verzoekende partijen aangehaalde bedreigingen vanwege aanhangers van UNM en van Georgian Dream.

2.2.7. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen dat de motivering dat de bedreigingen onvoldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een vervolging een *“volkomen subjectieve beoordeling”* betreft en dat er bovendien aan herinnerd moet worden dat eerste verzoekende partij naar aanleiding van de aanval op het strand een oog verloor, waardoor men zich kan afvragen wat verwerende partij wel als voldoende zwaarwichtig acht, onderstreept de Raad evenwel dat in de bestreden beslissingen verschillende pertinente vaststellingen worden gedaan die de beweerde ernst van de aangehaalde bedreigingen ondergraven. Zowel wat betreft de bedreigingen uitgaande van G. of UNM-aanhangers na de huisinval in augustus 2012 als wat betreft de bedreigingen door partij Georgian Dream, namelijk de aanval op het strand in augustus 2017 en de voortdurende mondelinge bedreigingen en intimidaties, wordt immers vastgesteld dat het gedrag van eerste verzoekende partij indruist tegen de beweerde ernst van de aangehaalde bedreigingen en geweldsfeiten en de voorgehouden vrees bij terugkeer naar Georgië. In het bijzonder wordt erop gewezen dat eerste verzoekende partij Georgië pas in mei 2018 voor het eerst ontvluchtte, dat zij na de aanval op het strand nog gewoon openlijke discussies durfde aangaan met haar bedreiger Gr. (...), dat zij haar terugkeer naar Georgië in september 2019 niet onder de radar hield en dat zij verder een gebrek aan interesse vertoont in de veiligheidssituatie van haar vrouw en kinderen die na haar vertrek op 14 november 2019 naar België nog een kleine maand in Georgië verbleven, meer bepaald tot 11 december 2019. Gelet op deze vaststellingen, maken verzoekende partijen dan ook niet aannemelijk dat er wat betreft deze bedreigingen en de aanval op het strand een actuele, gegronde vervolgingsvrees bestaat in hun hoofde. Wat betreft de aanval op het strand, wijst de Raad er bovendien nog op dat in de bestreden beslissingen tevens wordt opgemerkt dat de documenten die verzoekende partijen dienaangaande bijbrengen – *i.e.* een originele getuigenverklaring, drie originele documenten van een oogkliniek waar eerste verzoekende partij in behandeling was in februari 2018, een origineel medisch attest van september 2019 waarin geattesteerd wordt dat eerste verzoekende partij een oogletsel opliep door een vuistslag, en een afspraakbrief in het ziekenhuis van Nantes – dateren van ten vroegste februari 2018 en dat geen enkel stuk wordt neergelegd dat dateert van vlak na de aanval, hoewel eerste verzoekende partij toen ook al medisch behandeld werd in het ziekenhuis. Er wordt dan ook niet ontegenzeggelijk aangetoond dat het oogletsel van eerste verzoekende partij werkelijk ontstaan is bij de aanval op het strand.

2.2.8. Waar hen in de bestreden beslissingen verweten wordt pas in mei 2018 een eerste keer Georgië te hebben verlaten, merken verzoekende partijen op dat de oorzaak van hun vertrek de aanval op het strand van 10 augustus 2017 was, dat eerste verzoekende partij vervolgens de verkiezingen van oktober afwachtte, gezien zij hoopte bescherming te kunnen genieten bij een overwinning, en dat zij ten slotte geen vliegticket vonden om eerder het land te verlaten. Verzoekende partijen menen nog dat het hen niet verweten kan worden dat zij niet onmiddellijk hun land verlieten maar dit pas deden toen zij

vaststelden dat hun veiligheid in Georgië niet meer gewaarborgd kon worden. De Raad is evenwel van oordeel dat, zoals ook door verwerende partij in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd, indien eerste verzoekende partij werkelijk dermate ernstige bedreigingen ontving, waaronder de aanval op het strand op 10 augustus 2017, niet ingezien kan worden waarom zij en haar gezin pas maanden nadien, op 30 mei 2018, het land verlieten. Dat zij in dergelijke omstandigheden eerst nog de verkiezingen wilde afwachten, hypothekeert op ernstige wijze de door haar beweerde ernst van de bedreigingen aan haar adres. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat het vervolgens nog tot in december duurde vooraleer zij besliste om haar land te verlaten (notities CGVS man d.d. 7/10/2020, p. 20). Dat de eerst mogelijke vlucht die zij konden nemen pas in mei zou zijn geweest (notities CGVS man d.d. 7/10/2020, p. 20), is voorts geenszins ernstig.

2.2.9. Verder is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissingen omtrent de aangehaalde bedreigingen van G. of UNM-leden dat eerste verzoekende partij op het Commissariaat-generaal als uiteindelijke reden voor haar vertrek uit Georgië, respectievelijk in mei 2018 en november 2019, niet de bedreigingen door G. en UNM, maar wel de bedreigingen door Gr. en Georgian Dream aanhaalde, en bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs problemen met G. en UNM helemaal niet vermeldde als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië. Hun betoog in het verzoekschrift dat verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort zijn en snel verlopen en bovendien zonder aanwezigheid van een raadsman plaatsvinden, kan niet vergoelijken waarom eerste verzoekende partij naliet de problemen met G. en UNM bij de Dienst Vreemdelingenzaken te vermelden als reden voor haar vertrek of vrees bij terugkeer naar Georgië. De Raad wijst er immers op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van eerste verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. Indien eerste verzoekende partij bij terugkeer werkelijk een vrees koestert omwille van deze bedreigingen vanwege G. of UNM-leden, kan redelijkerwijze van haar worden verwacht dat zij hiervan gewag zou hebben gemaakt tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen zij echter naliet. Deze omissie ondergraaft dan ook de ernst van deze bedreigingen. Waar verzoekende partijen er nog op duiden dat er geen raadsman aanwezig was tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, merkt de Raad op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaringen aflegt. Verzoekende partijen tonen overigens niet aan hoe de door eerste verzoekende partij weergegeven versie van haar asielmotieven anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman. Waar verzoekende partijen in dit verband nog wijzen op het schedeltrauma en de geheugenstoornissen in hoofde van tweede verzoekende partij, ziet de Raad niet in hoe dit een verklaring kan vormen voor voormelde omissie in de verklaringen van eerste verzoekende partij.

2.2.10. Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen omtrent het gedrag van eerste verzoekende partij ná haar terugkeer vanuit Frankrijk, merken verzoekende partijen op dat *"wat betreft zijn formaliteiten bij het gemeentehuis (...) deze bij het gemeentehuis van TBILISSI al gedaan werden, maar niet bij dat van zijn verblijfplaats"* en dat *"de partij, afgezien van de formaliteiten van verzoeker bij het gemeentehuis, al kennis genomen had van de aanwezigheid van verzoeker in Georgië gezien de politie zich drie dagen na zijn aankomst al bij verzoeker had aangemeld"*. Aangezien haar aanwezigheid al gekend was, had eerste verzoekende partij geen reden om haar aanwezigheid te verbergen. De Raad is evenwel van oordeel dat voormeld verweer niet kan worden aangenomen. Vooreerst komt het allerm minst overtuigend over dat verzoekende partijen *post factum* beweren dat eerste verzoekende partij na haar terugkeer voor haar vluchtelingenkaart naar het gemeentehuis van Tbilisi ging en niet naar het gemeentehuis in Martvili, waar haar voornaamste bedreiger, Gr., burgemeester was, nu het wel bijzonder toevallig overkomt dat eerste verzoekende partij deze laatste zou tegenkomen in het gemeentehuis van Tbilisi. De vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekende partij na haar terugkeer vrijwillig naar het gemeentehuis gaat en daar simpelweg haar voornaamste bedreiger, die zij net koste wat kost had trachten te ontwijken door naar Frankrijk te vluchten met haar gezin, tegen het lijf liep, blijft dan ook onverminderd overeind. Ook kan, gelet op de door haar voorgehouden vrees, aangenomen worden dat zij onder de radar zou trachten te blijven. Dat

de partij reeds op de hoogte was van haar terugkeer, doet hieraan geen enkele afbreuk, nu immers ook dan nog verwacht kan worden dat zij het risico om gevonden te worden door haar belagers zou minimaliseren. Dat zij na haar terugkeer in Georgië niettemin nog op bezoek ging bij haar politieke kennissen (notities CGVS man d.d. 13/02/2020, p. 7) en bij haar ouders, waar zij bovendien bezocht werd door Al. (notities CGVS man d.d. 13/02/2020, p. 24), ondergraaft dan ook verder de door haar voorgehouden vrees voor Gr. en de partij Georgian Dream.

2.2.11. Inzake het vastgestelde gebrek aan kennis en interesse in hoofde van eerste verzoekende partij over de situatie van haar vrouw en kinderen na hun terugkeer naar Georgië vanuit Frankrijk, stellen verzoekende partijen dat het vooral eerste verzoekende partij was die opgezocht werd, dat het daarom des te gevaarlijker was om samen te vluchten, dat *“verzoekster bovendien regelmatig van woonst veranderde door bij haar moeder, dan haar nicht of haar neef te verblijven”* en dat *“het voor verzoeker niet mogelijk was om te weten bij welke neef of nicht zij zich precies bevond, des te meer dat verzoekster er veel heeft”*. De Raad is evenwel van oordeel dat redelijkerwijze van eerste verzoekende partij zou mogen worden verwacht dat zij zich zou vergewissen van de veiligheid van haar gezinsleden die nog in Georgië achterbleven in de regio Martvili, waar ook haar bedreigers zich bevonden. Het betoog dat het voor haar niet mogelijk was om te weten bij welke neef of nicht haar gezinsleden precies verbleven omdat haar vrouw veel neven en nichten heeft, is verder niet ernstig. Er kan immers niet worden ingezien waarom eerste verzoekende partij niet eenvoudigweg aan haar vrouw zou kunnen vragen bij wie zij verbleef.

2.2.12. Waar verwerende partij de verklaringen van eerste verzoekende partij over de politie bij de luchthaven van Kutaisi weinig logisch acht, wat de aannemelijkheid van haar vrees voor onrechtmatige arrestatie door de politie in opdracht van Gr. ondermijnt, werpen verzoekende partijen op dat het feit dat eerste verzoekende partij besloot om een andere vlucht te boeken in plaats van het risico te nemen die dag aangehouden te worden integendeel aantoonde dat zij werkelijk vreesde aangehouden te worden. Tevens wijzen zij op de door hen bijgebrachte vliegtickets van 10 en 14 november. De Raad wijst er evenwel op dat eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij dacht dat de agenten er stonden om zich te kunnen verzekeren dat zij werkelijk vertrokken was en Georgië verlaten had (notities CGVS S. d.d. 7 oktober 2020, p. 18-19). In het licht van deze verklaring, houdt het dan ook wel degelijk weinig steek dat eerste verzoekende partij net daarom besloot om het land niet te verlaten. Het louter gegeven dat eerste verzoekende partij zowel een *“boarding pass”* op datum van 10 november 2019 als een vliegticket op datum van 14 november 2019 voorlegt (administratief dossier S. M., stuk 5, map documenten, doc. 9; administratief dossier So. S., stuk 6, map documenten, doc. 9) volstaat niet om de door eerste verzoekende partij beweerde gang van zaken aan te tonen.

2.2.13. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partijen evenmin de motivering in de bestreden beslissingen dat bovendien geen gegronde reden werd aangehaald waarom zij in Georgië niet getracht hebben nationale bescherming te verkrijgen door het indienen van een politieklacht en/of waarom zij in Georgië niet getracht hebben beroep te doen op andere dan politieke beschermingsmiddelen, in een ander daglicht stellen.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de twee klachten die eerste verzoekende partij indiende inzake haar onrechtmatig ontslag en de weigering van het recht op een sociale woning en waaraan geen gevolg werd gegeven, benadrukt de Raad dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden in hun verzoekschrift, louter op basis van het feit dat deze instellingen staatsorganen betreffen en geen gevolg hebben gegeven aan deze twee klachten geenszins kan worden besloten dat eerste verzoekende partij voor de bedreigingen die zij en haar gezin hebben ondergaan niet kan rekenen op bescherming vanwege de Georgische politie. De Raad onderstreept hierbij de pertinente bemerking in de bestreden beslissingen dat deze klachten betrekking hadden op twee situaties van een totaal andere aard dan de fysieke en mondelinge bedreigingen die eerste verzoekende partij en haar gezin ondergaan zouden hebben.

Verder komen verzoekende partijen niet verder dan het herhalen van de reeds door hen opgegeven redenen waarom zij geen klacht indienden bij de politie, met name dat volgens hen de politiediensten door politici beïnvloed worden, de corruptie in het land en het feit dat eerste verzoekende partij reeds bedreigd werd door vertegenwoordigers van de ordediensten, meer bepaald door An., een hoofd van de politie, P. P., een vroeger hoofd van de veiligheidstroepen, en A. B., een politiemedewerker. Hiermee doen zij evenwel op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan de desbetreffende motieven in de bestreden beslissingen, waarin uitgebreid wordt vastgesteld dat deze aangehaalde redenen geen soelaas bieden.

Waar verzoekende partijen nog stellen dat NGO's enkel mensenrechtenschendingen in het algemeen kunnen aangeven, maar geen bescherming kunnen bieden bij concrete, reële bedreigingen, en dat het indienen van een klacht bij een NGO bovendien nog de situatie kan doen verergeren, meent de Raad dat dit verweer geenszins aanvaard kan worden als verklaring waarom eerste verzoekende partij niet getracht heeft om haar problemen in de aanloop naar de verkiezingen van 2017 – in het bijzonder de gewelddadige aanval op het strand – aan te geven bij de instanties die tot dit doel waren opgericht én die gemonitord worden door internationale organisaties. Dat zij dergelijke concrete bedreiging niet zou kunnen aangeven bij deze instanties, strookt niet met de informatie waarnaar verwerende partij verwijst in de bestreden beslissingen. Immers blijkt hieruit dat er in het kader van de verkiezingen van 2017 nationale klachtsystemen opgezet werden. De Raad benadrukt dat verwerende partij in de bestreden beslissingen met recht op het volgende wijst: *“Daarentegen blijkt uit publiek beschikbare informatie dat de verkiezingen van 2017 niet uitgebreid gemonitord werden door internationale instanties, dat er nationale klachtsystemen opgezet werden, en dat er op genuanceerde wijze gerapporteerd werd over het verloop van de verkiezingen. Zo blijkt uit een rapport van International Election Observation Mission (IEOM), dat handelde in opdracht van de Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE), dat fundamentele rechten en vrijheden van de kandidaten over het algemeen gerespecteerd werden tijdens de lokale verkiezingen van 2017, maar dat er in sommige gevallen druk werd uitgeoefend op kiezers en kandidaten, en dat er een aantal gewelddadige incidenten plaatsgevonden hadden (zie rapport IEOM Georgia, Local Elections, 21 October 2017, Statement of Preliminary Findings and Conclusions, toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook rapporteerde het National Democratic Institute (NDI), waar u overigens zelf naar verwees (CGVS II S. (...), p.21) dat de lokale verkiezingen over het algemeen vlot verliepen maar dat Georgian Dream in de aanloop naar de verkiezingen meer toegang had tot nieuwsmedia. Het NDI rapporteerde daarbij over geïsoleerde gevallen van schendingen van het verkiezingsproces met een opvallende concentratie van incidenten in de regio Marneuli. Het NDI gaf in haar rapport ook een opsomming van nationale klachtmogelijkheden die openstaan voor gedupeerden én analyseerde deze klachtsystemen op kritische wijze. Het NDI stelde dat er voornamelijk klachten over procedurele schendingen van het electoraal proces geregistreerd werden (zie rapport NDI, Statement of the NDI International Observation Mission to Georgia's October 21, 2017 Local Government Elections, 22 October 2017). Indien u wegens uw kandidaatstelling voor de verkiezingen werkelijk het slachtoffer was van een dergelijke gewelddadige aanval waarbij u uw oog verloor, en indien u en uw gezin dergelijke ernstig bedreigd worden dat jullie zich genoodzaakt zagen het land te ontvluchten en alles achter te laten, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u getracht hebt om uw problemen aan te geven bij de instanties die tot dit doel waren opgericht én die gemonitord worden door internationale organisaties. Gezien u geenszins de moeite hebt genomen om ook maar enig nationaal beschermingsmiddel aan te wenden voor uzelf en uw gezin, en gezien u hiervoor geen gegronde reden kan invoeren, kan u ook niet zomaar beroep doen op internationale bescherming.”*

Voorts voegen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog verschillende rapporten en internetartikels over de situatie in Georgië en in het bijzonder omtrent wangedrag van politieagenten/veiligheidsdiensten, mensenrechtenschendingen en corruptie (bijlagen 4-11 van het verzoekschrift).

De Raad is evenwel van oordeel dat deze informatie allerminst volstaat om te verklaren waarom zij geen enkele poging hebben ondernomen om in Georgië nationale bescherming te verkrijgen voor de door hen aangehaalde problemen.

De Raad onderstreept dat uit de “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 28 oktober 2019 (administratief dossier S. M., stuk 6, map landeninformatie, deel 5; administratief dossier So. S., stuk 7, map landeninformatie, deel 5) blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. De door verzoekende partijen bijgebrachte informatie volstaat geenszins om hieraan afbreuk te doen.

Zij het overigens herhaald dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst. De Raad duidt erop dat een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet als veilig wordt beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Gezien verzoekende partijen geenszins de moeite hebben genomen om ook maar enig nationaal beschermingsmiddel aan te wenden, zonder dat zij hiervoor een gegronde reden aanhalen, kunnen zij geen beroep doen op internationale bescherming.

2.2.14. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.15. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier S. M., stukken 5 en 6; administratief dossier So. S., stukken 6 en 7), en dat eerste en tweede verzoekende partij tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud van 13 februari 2020 en hun tweede persoonlijk onderhoud van respectievelijk 7 oktober 2020 en 8 oktober 2020 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT